

I Hästkons ruiner

Text/musik: Mats Sylwan

Kvällen är ljum,
solen går ner
Jag vandrar min väg
längs Celsings allé
Jag känner ett korsdrag,
historiens vingslag
Röster från förr,
jag stannar och hör

*Från Gorgholm så
ekar Ökensången i natten
Från folkparksestraden
hörs dragspelsmusiken och skratten
Jag ser järnet glödgas av kol
och Brukets Blå ösa in mål
Jag ser skorstensröken
och livet som levdes vid Bruket*

Nu har järnet svalnat
och ugnarna sålts
Ulla Lindqvist har bommat
sin sista kontroll
Och på Edströmsvallen
ligger den sista bollen
Begravd i en dröm,
en driva i snön

Så går många år,
det gamla begravs
Tjärtippen täcks
av makadam
En ny tid är inne
och järnet ett minne
Men skenet bedrar
för bruket står kvar

*I Hästkons ruiner
så spirar en lilja i snären
Och vattnas den väl*

*ska den nog blomma till våren
Jag ser verkstäder som blir till kök
med vedugnar och med fritös
Jag ser ostar och granskott och
konstateljeer på Bruket*

Månen den lyser
över land, över stad
På Kolhuset spelas
en rockmusikal
Över Axels taverna
strålar en stjärna
Det är Guide Michelin
som testar parfän

*Uppe vid Kruttornet
leker en hare med vargen
På Bruksdammen dansar en trana
tillsammans med sparven
Yvonne Ryding skalar en lök
i sitt nyrenoverade kök
En ny tid är här,
nya dofter ska spridas på bruket*